

தொழிற் சாலையின்
உயர்ந்த கபிரகைளிலும்
மௌனம் கவிந்தது.
மரெக்கக் குரி விளக்குகளும்
துரூப்பிடித்துப் போயின

..

ஆதிகாலக்
குகையைப் போன்ற
அர்த்தமற்ற இரூள்க்கும்
நிசபத்திற்கும்
யார்பொறுப்பு?

..

சுழன்று கொண்டிருந்த
எல்லாச் சக்கரங்களையும்
இயங்கிக் கொண்டிருந்த
எல்லா உயிர்களையும்
ஒரு நொடிக் குள்
நிறுத்தி வைத்தது
யார்?

..

துங்களின்
கவலைகளையும்
கனவுகளையும்
சோகங்களையும்
நம்பிக்கைகளையும்
சுமந்து வந்த
நம்மை
முடமாக் கியது யார்?

..

கண்களை
எதிர் காலத்தகை
கூருடாக் கியது யார்?

..

அரைவயிற்றுக் கஞ்சிக்கும்
ஆடகைகும்
நம்மை
அலையை விட்டவர்கள்
யார்?

..

அவர்கள் -

.

நிரம்பி வழியும்
மதுக் கிண்ணங்களோடு
தொழிற் சங்கத் தலைவரின்
தோள் மீது கபைபோட்டுக்

கொண்டிருக்கிறார்கள்
ஒநாய்களையும்
நாய்களையும்
சட்டத்தையும்
காவலுக்கு வைத்துவிட்டு
குண்டு துளைக்காத
குண்டுகளுக்குள்
பாதுகாப்பாக
இருக்கிறார்கள்.
..வதேப்புத்தகங்களை
பகவத்கீதகளை
ரத்தக் கறையடிந்த
விரல்களால்
புரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்
.வறுத்தப்பட்ட
பாரம் சூமக்கிறவர்களே
இவர்களை நீங்கள்
என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?
..உங்கள் குழந்தைகளின்
சின்னஞ்சிறு குடல்
குளிர்வதெப்போது?
..
உங்கள் பானகைளில்
சந்தோஷம், பொங்கி
வழிவதெப்போது?
..
உங்களை முடமாகியவர்களை
நீங்கள்
என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?
..
சொல்லுங்கள்.

-புதியஜீ வா